

Zenidbeno pravo.

IVC

Literatura.

I. Zenidbeno pravo Katoličke crkve ima danas obilnu lite-
raturu. U djelima starijeg doba govori se o zenidbi dakako
više u moralnom i ascetičnom pogledu (n. pr. sv. Ignacije, pas-
tor Hermas, Klement Alessandrijski, Tertullian, Ambrozij,
sv. Augustin, Toma Akvinski, Bonaventura, Alfons Liguori
i dr.)

Inače počinje epoha u obrativanju zenidbenog prava sa
Robertom Flaminesburgskim, koji se ima smatrati prvim ob-
rativačem zenidbenog prava po juridickoj metodi. Među os-
taliu piscima zauzima prvo mjesto Lanches, a veliki ugled
uživaju Bazilij Pontski, Johannes Clericus, Corratius. Osim
toga je u komentarijima i decretalima kao i u većim ranijim
djelima civilnog prava više manje obradivano i zenidbeno
pravo. Iz novijeg doba vrijedno je spomenuti ove pisce: Al-
legre, Braug, Becker („De sponsalibus et matrimonii regulis“)
Binder, Carrière (kojega se djelo mnogo citira i u rješidba-
ma rimske Kurije) Comen („Le mariage en droit cano-
nique“) Feije, Freisen (za povijest Kanonskog zenidbenog
prava) Gaspari (Tractatus canonicus de matrimonio 1891.)
Hariger, Heiner (Grundriss des Katholischen Ehe-rechtes)
Foder, Knopp, Preutner, Rugler, Rutschker (Das Ehe-recht
der Katholischen Kirche nach seiner Theorie und Praxis 1886.)

[ABC klub.]